

Германия се възползвала отъ злочестото Наполеоново опълчение въ Русия, та намислила да махне отъ себе си негово то владичество. Прускии кралъ пръвъ направилъ съюзъ съ царь Александра срещу Французи ти. Руската войска се събрала съ пруската, и се подкачила *Война за освобождение на Германия* (1813 г.). Наполеонъ пакъ събралъ силна войска, и първенеъ сполучилъ въ нѣколко боеве (при Люценъ и Бауценъ). Нъ, кога влѣзла въ съюзътъ и Австрия противъ него, тогава съюзници ти зели да му надвиватъ. Най-голѣмъ бой станалъ въ Саксония, при Лейпцигъ; тамъ всячки ти войници, што се бияли, възли-зали до 500,000 души, и бойтъ се повтарялъ три дни наредъ. Най-сетнѣ на Бонопарта надвили и той се върналъ въ Франция. Съюзната войска отишла по него, минала Рейнъ и се управляла право за-въ Парижъ. Напразно се напъвалъ Наполеонъ да я въспре съ боеве. Съюзници ти стигнали въ столицина та, и я призели. Тогава Наполеонъ се подписалъ, че се отрича отъ прѣстолътъ, и отишълъ на островъ Елба, който му дали да го владѣе докль е живъ (1814 г.). На французскии прѣстолъ поставили кралъ *Людовика XVIII* (братътъ на посѣчении Людовикъ XVI) отъ Бурбонскии кралски родъ. По желание то на съюзници ти царие Людовикъ XVIII потвърдилъ въ Франция прѣдставително то (или конституционно то) правление; Сенатътъ и Законодателно то събиране замѣнили съ двѣ камари: Пери и Депутати. Тия двѣ камари обмислюважи нови закони и расхвърляжи даване.

Вѣнскии сборъ и Сто дни. Слѣдъ това европейски ти владѣтели заедно съ министри ти си се събрали на сборъ (congrès) въ Вѣна, да туреть на редъ европейски ти работи съ общто съгласие. На тоя сборъ пръвъ билъ Рускии царь, който направилъ да се свали Наполеонъ и да се умири Европа. А отъ министри ти пръвъ билъ хитрий